

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: M. E.**, zastoupený Mgr. Jiřím Šlencem, advokátem se sídlem Velké náměstí 148, Hradec Králové, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2007, č. j. 580/497/ENV/06, sp. zn. 000372/A-10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2010, č. j. 5 Ca 72/2007 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 30. 3. 2010 napadá žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 10. 3. 2010, č. j. 5 Ca 72/2007 - 36, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 5. 1. 2007, č. j. 580/497/ENV/06, sp. zn. 000372/A-10.

Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí

být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., které v odst. 1 stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 15. 3. 2010. Součástí doručeného rozsudku bylo poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů po doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím městského soudu.

Okamžikem doručení rozsudku stěžovateli v pondělí 15. 3. 2010 tak nastala zákonem předpokládaná skutečnost pro určení počátku lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. Konec lhůty počítané podle týdnů je dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. určen uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti bylo s ohledem na výše uvedené pondělí 29. 3. 2010. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 30. 3. 2010, tj. jeden den po zákonem stanovené lhůtě. Dle ustanovení § 106 odst. 2, věty třetí, s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti prominout.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu z výše uvedených důvodů podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl, neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu